

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne poštne vrste po 12 h, če se se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Razdobje v hrvatski politiki.

V Zagrebu, dne 9. maja.

Politične razmere na Hrvatskem niso bile morda še nikdar tako nezdružive, kakor v zadnjem času. Razne stranke in stranke rasto kakor gobe po gorkem spomladnem dežju iz tal, a v kljub temu vlada v našem političnem življenju skoro popolno mrtvilo.

Ko se je pred leti ustanovila enotna stranka prava, je ves hrvatski narod stavil v njo največje svoje nade, a jedva je poteklo leto in dan, že se je izkazalo, da so bila vsa pričakovanja, da se z ustanovitvijo enotne stranke prava izlečijo nezdružive politične razmere v trojedni kraljevini, preoptimistična.

Tok hrvatske politike je slej ko prej tekel po istem dobro izvoženem tiru, opozicionalci so krepko zabavljali proti vladi, niso pa se mogli odločiti k odločnemu dejanju in energičnemu nastopu, takozvana »narodna stranka« pa je smatrala za višek politične modrosti in za svojo najbolj zaslužno delo, ako je smela slepo in rebeško tiščati kolese pri vladnem vozu.

Poslanci te stranke so bili od nekdanj poslušni mameluki vsakojake vlade, ki se niso nikdar osmelili, da bi se, budisi v saboru ali na skupnem državnem zboru, postavili odločno v bran proti krivicam in nasilnostim, ki so jih posebej v zadnjem času vedno drzoviteje izvrševali Madžari na hrvatskem narodu in hrvatskem jeziku. Ni se torej čuditi, da so se ti »narodni zastopniki« smatrali zgolj za vladne marionete, poslušne samo ukazom in migljajem iz banske palače, o katerih je bil ves narod prepričan, da niso sposobni za nobeno samostojno, kamoli še odločno akcijo!

Toda tudi dandanes se še gode, kakor se zdi, čudeži!

»Hrvatska narodna stranka«, o kateri so zlobni jeziki, s kakim pra-

vom, ne maramo preiskovati, trdili, da je brezspolna in »lucus a non lucendo«, se je nepričakovano vzbudila iz političnega mrtvila, odkrila je po dolgem času v sebi še nekaj hrvatskega duha in čustva in jela nastopati v obrambo Hrvatske in hrvatskega jezika.

Pri adresni debati na kraljevem ogrskem državnem zboru je dr. Nikola Tomašić v imenu »Hrvatskega kluba« podal naravnost energično izjavo, zlasti ako se upošteva, da so doslej hrvatski poslanci v Budimpešti samo ponižno prosili, a nikdar odločno zahtevali svojih pravic.

Tomašić je v svoji izjavi zahteval, da se naj spoštujejo prava Hrvatske in Slavonije, zlasti pravo hrvatskega kot službenega jezika, ki mora priti v veljavo tudi v vojski, ako se leta preosnuje na narodni podlagi.

Najinteresantnejše pa je to, da je Tomašić izjavil, da hrvatski poslanci ne morejo glasovati za addresso, sklenjeno od državnozbornske večine, ker se ista ne ozira na gori označene hrvatske zahteve. To je menda prvič, da Hrvati v Pešti glasujejo proti večini!

Ta nepričakovani nastop hrvatskih poslancev je seveda vzbudil povsodi splošno pozornost in se zlasti v političnih krogih živahno komentuje.

Madžari sami, ki so videli doslej v Hrvatih kova Tomašić, Josipović in dr. samo poslušne svoje sluga, so silno iznenadeni.

Fran Kossuth, vodja neodvisne stranke, je priobčil v »Magyar orszagu« tem povodom članek, v katerem izraža svojo nezadovoljnost o tem nastopu hrvatskih poslancev in jim pove v obraz nekaj prav grenkih. »Ne smatram za svoj poziv, da tu tolmačim nagodbo iz leta 1868! Vem pa, da se hrvatski narod pritožuje najbolj zbog

tega, ker lastna banska vlada krši ta zakon. Tej banski vladi pa so bili najmočnejša zasloba babašoni gospodje Hrvati, ki so sedaj na nam nasprotnem stališču«.

To je vsekakor hud poper bivšim pokornim Khuenovim služabnikom, dasi se mora priznati, da so Kossuthove besede popolnoma upravičene.

Hrvatski poslanci so morda že uvideli, kako klavarno in sramotno vlogo so doslej igrali v Pešti, ko so se poslušno klanjali vsakemu mogotcu. Morda so sedaj našli toliko narodnega ponosa, da se hočejo v tem oziru spremeniti. Želeti bi to bilo, saj je baš sedaj najugodnejši čas, ako hočejo izvojevati Hrvatske zase istih pravic, kakor Madžari!

Danes je govoril, kakor sporoča telefon, stari Madžaron Josipović v drž. zboru v Budimpešti hrvatski. Najli bo to znamenje boljše bodočnosti, kdo more to trditi?!

Izmučeni naši Hrvatski bi pač bilo želiti, da se v njeno obrambo zbere vsi njeni sinovi!

Vojna na Daljnem Vzhodu. Nov pohod vladivostoškega brodogoja.

Iz Petrograda se poroča: General Linevič je poslal 7. t. m. carju Nikolaju tole brzovjavo: Pomorski kapitan baron Roven je odplul na svoji torpedovki v svrhu rekonociranja na japonsko obal, zažgal dve milj od rta Sutsuki neko japonsko jadralnico, ko je preje izkrcal njeno posadko na kopno, in končno zajel 15 milj od japonskega obrežja neko drugo japonsko jadralnico, ki jo je kot dober plen privedel sabo v Vladivostok.

O eskadri admirala Rožestvenskega.

Iz Hongkonga se brzovjavla: Tu sem prispeli nemški parnik »Neumühlen« pripoveduje, da je videl v

petek v bližini zaliva Kamrank 47 ladij, med temi 20 vojnih ladij. Parnik »Haimann« je videl istega dne v bližini Amoja neko japonsko križarko, ki je plula v smeri proti jugu.

»Agence Havas« pa poroča iz Saigona: Rusko brodogoj, ki je odplulo iz zaliva Honkoe proti jugu in se ustavilo v nekem drugem zalivu, so našle opazovalne ladje francoskega admirala Yonquièreesa.

Admiral Rožestvenski je obljubil, da bo takoj dvignil sidra in odplul.

Izkrcanje japonskih vojev v zalivu Posjet.

»Novoje Vremja« poroča iz Harbina, da je neki japonski voj zasedel vas Omozo, ki se nahaja 160 kilometrov vzhodno od Kirina ob veliki mandarinski cesti. Japonci so najbrže prišli s korejske strani, ker je došlo semkaj zanesljivo poročilo, da se je močna japonska armada izkrcala v zalivu Posjet, južno od Vladivostoka. General Noki skuša, kakor so dognale ruske poizvedbe, na sličen način obiti rusko krilo, kakor je to storil v bitki pri Mukdenu.

»Novoje Vremja« pravi, da so prebivalci v okolici Omoza pod vplivom angleških in ameriških misijonarjev zelo naklonjeni Japoncem.

Z mandžurskega bojišča.

Lodiženski, dopisnik »Novoje Vremena«, poroča iz Mami-kaja: Glavne japonske vojne sile se zbirajo ob reki Liao. Japonski sprednji voji prodirajo proti ruskemu desnemu krilu po veliki cesti Faku-men-Bašienšen. Japonska konjenica je stopila v ofenzivo in je 4. t. m. potisnila s pomočjo pehote ruske sprednje voje proti severu.

Pomen te akcije še ni dognan. Istega dne je japonska konjenica nadlegovala naše predstraže pri postaji Šahedzi. Ob mongolski meji se nahajajo močne hunguške čete. Japonci rabijo sinmintinsko železnico kot svojo lastnino. Prevoz vojsk, streljiva in živil se vrši v velikem

obsegu, vsled tega je japonska armada že popolnoma izpolnjena.

Sodim, da se sedanja tišina bliža svojemu koncu in da se v kratkem prično novi boji.

Iz Sitijaze pa se poroča: Ruski voji na levem krilu so 5. t. m. na gorskem prelazu Sugoling naleteli na dva japonska bataljona s šestimi topovi. Pred ruskim levim krilom se baje nahajajo znatne japonske vojne sile.

Japonci so sedaj tako oprezni, da našim patrolam ni več mogoče predreti linij sovražnih predstraž.

Številnost japonske vojske.

Dopisnik »Novoje Vremena« poroča iz Hannčnina, da je japonska armada zopet stopila v ofenzivo in ceni japonsko armado na 290 000 do 320 000 mož. Ako bi se pa za hrbtno armade nahajajoči voji nadomestili z novimi rezervami, kakor pri Mukdenu, mora se računati, da znaša število japonske armade 390 000 mož. 120 vrst severozapadno od Čantufa se je pojavil močan hunguški voj, ki mu poveljuje četnik Časuba.

Zamenjava ujetnikov.

»Daily Telegraph« poroča iz Tokia 9. t. m.: Meseca decembra lanskega leta je Japonska po posredovanju poslanika Združenih držav v Petrogradu ponudila ruski vladi zamenjavo ujetnikov. Pred nekaj dnevi je francoski poslanik v Tokiu v imenu ruske vlade sprejel to ponudbo.

Nemški cesar o rusko-japonski vojni.

Nemški cesar Viljem je pri zaprisaganju rekrutov v Wilhelms-havnu pred nekaj tedni imel govor, v katerem je govoril o japonskih zmagah, o zmagah poganskega naroda nad kristjanskim. Rekel je: Iz japonskih zmag se ne sme sklepati, da je Buddha večji od Krista. Ako bo Rusija poražena, je to dokaz, da stoji rusko kristjanstvo na slabih nogah, Japonci pa da imajo pokazati

LISTEK.

Požigalka.

Spisal * * *

»Ha, že zopet mlaj! Kaj mi je? Nepoznana strast me mikasti, vleče me iz stanice, tja v sosedno vas, h kozolcu, k akednju me sili! — Ob ognju bi se rada naslajala, požar bi mi razvedril srce, umiril moje neznanisko hrepenenje. Dolgo že ni gorelo! O, kake muke sem trpela! Strast krotiti je najtežavnejše delo na svetu. Strast je zmaj, ki svoje nenasiitno žrelo odpira ter hoče in mora imeti svojo žrtev. In ima jo! Oh, uboga jaz! Dvanajstkrat se je že zgodilo, trinajstič se bo, se mora! Nesrečna minuta za druge, zame — srečna. Strast nasitiiti je nebeška slast; zadostiti strahovitemu nagnenju, ki mi razjeda mozeg in moči, ki mi ne da spati ne bdeti, ki me goni kakor desetega brata, kakor Ahasverja, ki mi ne da miru ne po dnevi — ne po noči, ne doma — ne v cerkvi, — nikjer, — nikjer...

A vendar je prenevarno. Koga naj ljudje sumijo? Onega kolarja ni več, onega demokrata. Zaprt je bil po nedolžnem. Njega so vsi dolžili; le par prijateljev je imel, zato je odšel daleč, daleč proč. Ha, kaj bi se bala, saj ženske ne bo nihče sumil; komu bi to prišlo na pamet. Ženske ne požigajo! Tako pa že celo ne: bolne, blede, suhe kot vitra. Brez skrbi sem, torej na delo!

Malo žganja; žganje ne bo škodovalo. Žganje da moč, žganje da pogum, prežene strah in grozo. — Zadošiti! Kako peče, kako smrdi — in vendar ga imam tako rada; sovražnik je moj in vendar ga ljubim.

Še premalo korajže! Nič! Kaj če me zalotijo? V trgu že glave stiskajo in morda mene sumijo; grdo me vse gleda, vse: mlado in staro, Kaj bi porekla mati? Kaj se stra? Nič jih ni prida; kaj naj poreko? Farška kri se pretaka po mojih žilah, farška kri požiga, ne jaz Farji so nas pripravili ob vse, vse; premoženje, poštenje; vse so nam vzeli. Vsak dan so igrali. Igrali s kartami, hazard so igrali. Mati je ku-

hala in cvrla. Vse so požrli in popili; farji so žrli in — in... Vrag jih vzemi vse; nekaj jih je že; vse, tudi župnika — polubrata povrh. Oče — poštenjak — je šel, ni se povrnil več; umrl je tam v deveti župniji; umrl naglo, skrivnostne smrti. Blagor mu; ima vsaj mir in svoj dom, česar mi vsi pogrešamo.

A kaj čakam še? Tajna moč me žene, iti moram! Dva peklena stroja morata z menoj! Papirnata škatljica, na dnu žveplo, v žveplu svečka; to mora goreti, goreti, ko bom že zopet nazaj v ljubi samostni kočici. Klobase za pse ne smem pozabiti...

Prijazen večer danes; zares kakor nalašč. Kam naj grem? V trg ne, blizu trga ne. Tu je že povsod gorelo, to je vse preveč navadno zame. Kaj posebnega! V Aslje, tja skozi gozd v dolino. Tam bo nočjo gorelo — in ne bodo kar zagledali. Juhe!

No pes, kaj boš lajal; tu imaš klobaso, pa molči! Zdaj pa le hitro sveče prižgati! Na Medvedov kozole v mrvo eno, drugo v Cvekov

skedenj med slamo. Tako! Brž odto — proč — domu!

Ne morem dalje, noge ne puste. Trde so kot kamen, težke ko svinec. Moram si odpočiti. Tu ob gozdu se usedem; lahko gledam in se radujem.

Ha! kozolec gori! Črni dim se dviga kvišku, temnoredi plamen se liže skozi streho. Je že zunaj! Krasen prizor! Vse še tiho. Glej! drugi curek sivega dima z jasnim plamenom, ki sika kvišku proti nebu; kako šviga in vžiga, nebo se žari s krvavo zarjo, tramovje poka... Gospodarsko poslopje gori! Dobro; vro! Ogenj! ogenj! je zavpil nekdo. — A, to vrvenje, vpitje, jok in stok — peklena slast. Danes se je hočem naučiti, naučiti do cela, dosita.

Čuj, plat zvona bije! Kako tužno — a zame kakor velikonočno potrkavanje. Kaj me tako pretresa? Kakšen strah — uj! Požarna bramba iz trga hiti; kam se naj skrijem? Ne morem z mesta; noge, moje noge! Drvili so mimo; nihče me ni videl, dobro je to.

Oj, kako gase! Pustite, naj gori! cela vas naj pogori! A, kaj je to?

Kdo se približuje? Svitlo čelado, bleščeče orožje ima! To je orožnik. Že me je zagledal, k meni gre, govori z menoj, kaj naj bi mu rekla?

Jaz nisem požgala, jaz že ne! Boina tukaj sedim in ne morem naprej. Kolar je požgal, kolar, demokrat; bežal je pravkar mimo mene. Ne verjamete? Kaj — kaj jemljete iz torbe? To je železje! — Roke naj vam dam? Kako je to mrzlo, železen ročni venec — in kako to skeli. Ne, ne — pustite me, saj ne uide, — ne morem.

Da, jaz — jaz sem — — — jaz — sem — — po — žgal — galka! — Demokrat je bil in je nedolžen; čisto nedolžen. Dvanajstkrat sem utekle; vse vodila za nos; trinajstič ni bilo sreče; nesrečno število trinajst.

Dovolite, naj se naslonim ob drevo! — Slabo — oh — slabo — — Pokličite koga! Ne vidim več; vrag — joj — sam vrag; sluh — me — je — zapus — pustil; vrag! U — mi — — u — mi — — ram!«

mного kristjanskih čednosti
Dober kristjan, dober vojak! Tudi
pri nemškem narodu je kri-
stjanstvo v slabem stanju in
on, cesar, dvomi, če bi imeli Nemci
v slučaju vojne sploh še pravico,
prostiti Boga za zmago, priboriti si
jo od njega v molitvi, kakor Jakob
v boju z angelom. Japonci so
božja šiba kakor nekdanj Atila
in Napoleon. Mi moramo skrbeti
za to, da tudi nas ne bo Bog s tako
šibo kaznoval.

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 9. maja. Nagodbena
komisija gosposke zbor-
nice je imela danes sejo, kateri je
prisostvoval tudi predsednik gospo-
ske zbornice knez Windisch-
grätz. Razpravljalo se je o carin-
skem tarifu, o ogrski krizi in o vpli-
vanju iste na Avstrijo. Vsi govorniki
so poudarjali, da je ohranitev gospo-
darske skupnosti potrebna. Ravno-
tako se je naglašalo, da je potrebno,
da se ohrani skupnost v armadi z
ozirom na stališče monarhije kot ve-
lesile. Vsekakor pa naj bo avstrijski
parlament pripravljen na vse even-
tualnosti, da se Avstrija in njeni go-
spodarski interesi za vse slučaje ob-
varujejo škode.

Ogrsko-hrvaški državni zbor.

Budimpešta, 9. maja. Posl.
Josipović je v svojem madjar-
skem govoru izjavil, da je svoj go-
vor zato začel hrvaški, da se ne po-
zabi pravica, ki jo daje čl. XXX. na-
godbe iz leta 1868. hrvaškim poslan-
cem, da namreč smejo v skupnem
državnem zboru hrvaško govoriti.
Nadalje je izjavil, da stoji hrvaški
poslanci na strogo zakonitih tleh ter
ne pripuščajo tujega vpliva, temuž
le želijo, da pride ogrsko državno
pravo, ki je del hrvaškega prava, do
popolne veljave. — Potem je sledil
že dolgo pričakovani govor posl.
grofa Apponyija. Izjavil je takoj
v začetku, da se hoče obrniti od
velikega bojnega polja, na katerem
se liberalna stranka in koalicija med-
sebojno pobijata. Polemizoval je rajši
z izjavo posl. dr. Tomašića in
z današnjim govorom posl. Josipo-
vića. Rekel je, da bo koalicija pra-
vicam Hrvaške ravnotako pridobila
veljavo, kakor praviciam Ogrske.
Dolžnost hrvaških poslancev pa bi
bila, da bi se bili potegovali za mad-
jarsko poveljevanje v madjarski ar-
madi ter zastopali svoje lastne pra-
vice v mejah ogrske armade. Toda
izjavljati, da je nemški jezik za ar-
mado pravi, zase pa obenem zahte-
vati hrvaščino, je popolnoma nepra-
vilno. Ogrska se bo brez pomoči Hr-
vatov borila za uveljavljanje svojih
prav. V tem vprašanju pa bi mor-
alo pravzaprav vladati bratstvo med
Hrvti in Madjari. Ako hočejo biti
Hrvatje deležni sadu, morajo tudi
kaj prispevati, da se sad doseže. O
liberalni stranki je izjavil, da je do-
igrala ter mora zginiti s površja. Po-
polni mir v deželi nastopi
še le tedaj, ko se izvede pro-

gram neodvisne stranke,
namreč personalna unija
(Takih ovacij še menda ni bilo v
zbornici, kakor so se prirejale grofu
Apponyiju po tej izjavi). — Odgovar-
jal mu je ministrski predsednik grof
Tisza, ki je zagovarjal program
liberalne stranke. Končno je govoril
še rumunski poslanec Vlad.

Kriza na Ogrskem.

Budimpešta, 9. maja. Libe-
ralna stranka je imela danes sejo,
kateri je prisostvoval tudi ministrski
predsednik s vsemi člani ministrstva.
Sklenilo se je, da stranka nujno prosi
vlado, naj ona prosi na najvišjem
mestu za odstavljenje, da si stranka
zopet pridobi nekdanjo akcijsko svo-
bodo.

Budimpešta, 9. maja. Poli-
tiki imajo zanesljive znake, da se
kriza v prihodnjih dneh reši. Le mi-
nistrski predsednik in z njim eden
ali dve člani ministrstva. Na mesto grofa Tisze se
pokliče politik izven državnega zbora.
O takem načrtu se je razpravljalo v
današnjem ministrskem svetu, ki se
je vršil istočasno s sejo državnega
zbora.

Budimpešta, 9. maja. Grof
Tisza je brzojavno poklical bivšega
reškega guvernerja pl. Rosznerja
v Budimpešto. Roszner je baje dol-
žen za naslednika grofa Tisze.

Nemiri na Ruskem.

Varšava, 9. maja. Policija je
našla v stanovanju nekega delavca
dve bombi ter zaprla delavca, nje-
govo ženo in neznane revolucionarje,
ki so bili v stanovanju skriti. Po
aretiranju je nastala demonstracija.
Tajni policaj Matinšek se je demon-
strantom skril v cerkev, vendar so
ga razjarjeni delavci zalotili ter z
noži umorili.

Petrograd, 9. maja. Minister
notranjih zadev baje namerava za
ljudsko zastopstvo ustanoviti svet de-
želnih stanov kot nižjo zbornico, do-
dimo bo državni zbor nespremenjen
tvoril višjo zbornico. Volitve v svet
deželnih stanov se bodo vršile s po-
močjo zemstev in mestnih uprav. Po-
slanci, ki jih bo 550, dobe imuniteto.
Izvoljeni bodo na tri leta. Nekaj po-
slancev imenuje tudi vlada, a pred-
sednika imenuje car izmed poslan-
cev. Nižja zbornica bi imela pravico
sprožiti nove zakone, interpellirati
ministre, razpravljati o državnem
proračunu. Predloge nižje zbornice
pridejo pred državni zbor.

Vstaja na Kreti.

Rim, 9. maja. Brez usodnih
posledic ne bo mogoče poravnati se-
danje krize na Kreti. Varstvene ve-
lesile stoji z drugimi velesilami vred
na stališču, da se morajo najprej
vstati podvreči, in šele potem bo
mogoče začeti pretresovati različne
želje, ki so jih naznanili Krečani.
Večino zahtev seveda ne bo mogoče
izpolniti.

Carigrad, 9. maja. V vasi
Melidoni je načelnik vstašev, Birakis,
obkolil večji oddelk orožnikov ter

jih razorožil. Potem jim je dal na
prosto voljo, ali se hočejo pridružiti
vstašem ali pa se vrniti v mesto.
Več orožnikov se je rajši pridružil
vstašem.

Dopisi.

**Iz Šmarja-Sap pod Ljub-
ljano.** Hinaškemu dopisunu v sobot-
nem "Slovenecu" se zahvaljujem za
reklamo o moji otvoritvi gostilne. Rečeš
sem pozabil, da izhaja še "Slovenec",
v katerem bi seveda moral obvestiti, da
otvorim slovesno s plesom na Sapu
gostilno. Pač hvala lepa tebi, dragi do-
pisunče, da si me rešil, samo škoda,
da te nisem videl med plesalci, ker
tvoje nožice so še brhke kot od srnice.
A potolaži se, saj se bode še plesalo
in tvoji želji ustreglo, saj nisi še
vsega zamudil, za kar ti že pravočasno
povabilo pošljem. Dalje vidim, da bi ti
bil jako sposoben za službo obč. redarja;
slušim, da bode takoj mesto prazno, ko
bode novoizvoljeni župan to zahteval,
samo pazi, da pravočasno prošnjo vložiš.
Sabljič in kapico ti bodem že jaz
preskrbel od Ančke, katera jo je bila
za letošnji predpust kupila pri starinarju
za Ljubljano svojemu. Zaprisežen kot
redar pa bodeš moral resnico, a ne
laži poročati o tepežih v gostilni. Da
je še vedno vodovod v Šmarji zamrznjen,
se ne jezi, ker že ne trpiš, saj vinski
si brat, ga piješ z manojo rad. Ne
skrivaš se za plaščem, pokaži se, kajti
gradiiva iz prejšnjih veselih dni dovolj.
Bodi zdrav do svidenja! Le korajž-
ni fant, kot na kresni večer, z imenom
torej na dan, podpiši se, ako pišeš
resnico.

Ivan Rakoče.

Iz Mirne na Dolenjskem.
Dne 30. aprila so župan Strah odlo-
žili župansko orodje in izročili mi-
rensko trdnjavo novemu županu Mar-
tinu Kolencu. Strah je kot mirnenski
župan vladal 3 mesece in 24 dni. Kaj
se je revež podstopil, ker je moral
vedeti, da ni zmogel. On se je učil
in naučil keže strojiti. Zato naj le
zdaj dobro kože stroji, da bo bolj
fino usnje, županski stolec naj pa le
pusti v miru, ker ni zato, ker je pre-
majhen in ker ni zmogel. Dne 5. ja-
nuarja 1905 je bil Strah izvoljen za
župana za tri leta do 5. januarja 1908,
no in zdaj imamo pa že drugega bolj
velikega. Koliko jih še bo do 5. ja-
nuarja 1908, ne vemo; 22 jih je še
za rezervno pripravljenih, in če bo
vsak vsaj tako dolgo kakor Strah,
potem bodo vsi zasedli županski sto-
lec in ga vsi bolehati odložili. Edino
naš liberalni Ludovik Koračin je pa
vseeno županoval nad 20 let in ni
zaradi bolehnosti odložil županstva
ter je še zdaj zdrav podžupan. Kle-
rikalni odborniki, slabo je režete, ker
se še sami med sabo ne sporazu-
mete, da ne morete enoglasno žu-
pana izvoliti. Župnik Kocjančič, veliko
ste trpeli in nagovarjali v Tehaboju,
da ste dosegli, da so 30. aprila izvo-
lili župana Martina Kolencu. Mi vam
bomo vseeno vedno v nasprotno stran,
ker vemo, da Vi prav ne ravnete z
nami, mi nismo vaši sužnji. Kaj pa
pot so vam že naredili do Bunkar-
jevega Janeza liberalci? O, niti eden
se vam ni dotaknil in se ne bo, le
vidva sama delajta pot, če jo hočeta
imeti; saj bo samo vama v korist,
nam nič. Kaj ste pa naredili Zidar-
jevemu Naletu iz Tehaboja, da vam
je 12. decembra 1904 z volišča ušel?
Župnik Kocjančič, le vedno tako na-
prej, da bomo imeli vedno kaj pisati!

Kmet.

Iz Metlike. Čitali smo v "Slo-
venskem Narodu" z dne 2. maja t.l.
glede prometa z vinom v krškem
okraju v primeri z drugimi vinorod-

nimi kraji na Kranjskem in se za-
čudili, kako krasno uspeva trgovina
z vinom v krškem okraju, nasprotno
pa v metliškem okraju o vinski trgo-
vini nič ne vemo, in vinorejci svoje
lepe nove nasade dan za dnevom
zapuščajo in se izseljujejo v daljino
Ameriko. Kako je to žalostno, po-
sebnost ako se preišče kvaliteta teh
belokranjskih krasnih vin, kako so
finega okusa in prijetne vinske ki-
slobe, a se vkljub temu dovolj močna
kupčija tu ne more oživet. Samo tri
kupce iz tujega kraja poznamo, da so
tukaj letos kupili vina, in sicer so to
G. Benedik, posestnik in gostilničar
pri Sv. Joštu pri Kranju, ki je kupil tu
več belega vina in jako fino pristno
portugalsko; G. Anton Zupan, gostil-
ničar v Ljubljani, Stari trg, e tudi
pred nekaj dnevi kupil iz najbolj slo-
veče vinske gore (Vidošiče) jako fino
belo vino in kavdine črne ter gosp.
župan in posestnik iz Žužemberka,
ki je kupil letos tukaj jako dobro
belo vino. Ti gospodje kupci so nam
obljubili, da bodejo to vino tako
pristno točili in prodajali, kakor so
ga kupili, torej prepuščamo slavnemu
občinstvu sodbo, da presodi, če je
tudi sedaj belokranjsko vino najboljši
in najfinjši pridelek kranjske dežele,
zlasti ako je vino iz sortiranega
grodja (specijaliteta) A vse to je
zastonj, ker nimamo do Metlike
ugodne zveze, o železnici se niti ne
predržemo govoriti. Niti d. ž. zveze
ceste nimamo, da bi bili v ugodni
zvezi z novomeško železnico. Imamo
državno cesto do Novega mesta, kjer
se je pa ložje ubiti, nego pa vino
voziti; lansko leto se je nekdo ubil,
letos se je počniti voz prevrnil, da se
je ves razbil in ko bi bil še kdo v
njem sedel, bi se bil najbrže tudi
ubil. Človeku se mora res studiti, da
mora živeti tukaj v takih razmerah,
in ni se čuditi, da se ljudje izselju-
jejo. Država in dežela nas zapuščata
in nočeta skrbeti za najbolj potrebne
stvari, in med temi je gotovo za vsak
gospodarski napredek prva stvar
ugodna komunikacijska zveza, nam-
reč lepa cesta. Že veliko let nam de-
lajo železnico in prelajajo nam dr-
žavno cesto od Novega mesta do
Metlike, ali le vedno na papirju; ne
vemo, zakaj nam je dala država in
dežela za obnovo pustostnih vi-
nogradov brezobrestnega posojila, če
se noče skrbeti za ugodno cesto ali
železnico, da bi mogli naše pridelke
ugodnejše in ceneje transportirati v
druge kraje. Gospod dopisnik nave-
dešenega članka naglašja tudi, da se
je čuditi našim vinorejcem, da se ne
lotijo z razprodajo domačih vin v
steklenicah. Imamo vina posebno letos
za steklenice, ali dokler ne bode
ugodnejše komunikacijske zveze z no-
vomeško železnico, je vse učenje, na-
govarjanje in pisarjenje v povzdigo
vinske trgovine za nas Belokranjce
brezuspšno. Pripoznamo pa, da smo
vsega tega nekoliko tudi sami krivi,
da ne dosežemo v korist gospodar-
stva pri oblastvih nič in da nas ta
prezirajo. Pri nas je tako: če je kaka
volitev, hočejo biti vsi odborniki in
zastopniki različnih funkcij, delati
pa nič; drug drugega pobija, in kar
je najžalostnejše: v lastni stranki se
pobijamo med seboj, da smo potem
politično oamamljeni in nesposobni ter
nesložni.

Iz Vipave. Vedno bolj se za-
nima slovenska javnost za vojaški avan-
cement, ker od leta do leta narašča
število Slovencev, koji se posvečajo
vojaški karieri in tako pomnožujejo
vrste rodoljubnih oficirjev v naši armadi.
Tudi v naši vojni mornarici je nekaj
Slovencev, med drugimi tudi rodoljub,
v slovenskih krogih v Pulju visoko-
čislani gosp. Anton Vrtovec, kateri

je bil sedaj imenovan za kapetana
redovne ladje (Linien Schiffskapitan).
Naš rojak je sedaj na stopnji do kon-
te-admirala, je kakor rečeno naše gore-
list, potomec stare rodoljubne Vrtoveve
rodovine iz Vipavskega Šmarja. Iz te
rodovine je bil že vojaški dostojanstvenik
podpolkovnik pomorske artiljerije Filip
Vrtovec, tudi vrl rodoljub, izboren ma-
tematik in priznan veščak v topničar-
stvu, sobojevnik in dober prijatelj slo-
venskega junaka, slavnega barona Če-
lovina, kateremu je tudi zibelka v Vi-
pavski dolini tekla. Bil je tudi še iz te
rodovine slovenski pisatelj, župnik Ma-
tija Vrtovec, kateri je spisal Slo-
vencem prvo strokovno knjigo o vinorej-
in še veliko drugih kmetijskih spisov in
po istih bodril svoje rojake k napredku
zlasti v trtoriji in sadjarstvu in s svo-
jim neumornim delovanjem tudi v istin-
visoko povzdignil vinarstvo na Vipav-
skem. Njegov spomin je še sedaj živ
med Vipavci, zlasti je nepozaben Šent-
vidčanom, kjer je toliko let župnikoval
in kjer se je s svojimi lepimi ustanov-
vami ovekovečil. Omenjeno naj še bode,
da je bil župnik Vrtovec skrajno rado-
daren in gostoljuben in poseben prijatelj
vojaštva, kar je nešteto krat dejan-
ski pokazal, pogostivši kaj rad v tistih
časih skor neopretgoma v Italijo in
nazaj skozi Vipavsko dolino korakajoče
vojaštvo. Posebno sijajno je pogostil
enkrat cel bataljon našega kranjskega
pešpolka št. 17. Ko je bataljon došel
in se razvrstil na prostoru pred župni-
ščem, otvorila so se velika župniška
vrata in prikoralala je med strmeče in
ugodno presenečene vojake cela vrsta
čvrstih šentvidskih mladeničev noseč po
dva in dva na drohlih velike čebre
polne vina, za njimi so pa prišla zala
dekleta z velikimi jerbasi polnimi kruha
in svinjine. Prigrizljaj in dobra Vipav-
ska kapljica je poživila kaj hitro izmu-
čene vojake, oživila se je vesela mladina
in kmalo se je na daleč razleglo veselo
petje in vriskanje naših slovenskih fan-
tov. Med tem pa je zbrano častništvo
s poveljnikom na čelu vstopilo v žup-
nišče in prisledlo k bogato obloženim
mizam . . . Ta gostoljubni, patriotični
čin župnika Vrtoveca je baje zabilježen
v lepih besedah v kroniki našega do-
mačega polka. Lansko leto je bil spre-
jet v vojno mornarico župnika in pol-
kovnika pranečak Milan Vrtovec. Mla-
demu rojaku želimo, da bi bila tudi
njemu sreča mila.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. maja.

— Demonstracije v Zvezdi.

Vlada je kriva, da je Schillerjeva
proslava obudila v Ljubljani splošno
ogorčenje, samo in edino vlada, ker
je slovenske dijake prisilila, da so
moral delati štafazo nemškonoaj-
nelni slavnosti. Toliko mora vedeti
tudi najnevednejši vladni uradnik, da
provzroči taka odredba splošno ne-
voljo, da bo vsakdo tako odredbo
smatral za hotoma in namenoma
vprizorjeno žaljenje slovenske na-
rodnosti. Za to žaljenje doka tisti, ki
so je storili in zakrivali, že še svoj
odgovor. Mladina jim je odgovorila
po svoje sinoči, ko je bila v »Ton-
halle« Schillerjeva slavnost. Med to
slavnostjo je demonstriralo več sto
mladih ljudi v »Zvezdi« in v bližnjih
ulicah z »Živio«-klici, s prepevanjem
slovenskih pesmi in z žvižganjem.
Policija je brez vseh težav prepre-
čila vsak izged. Prišli so prav po
nepotrebnem tudi orožniki, kar je ljudi

Dalje v prilogi.

Koristka.

Povest.

(Dalje.)

Molče je Olga prikimala. Naslonila
se je ob zid in mirno pustila, da je
Jaklič vzel v svojo roko tudi njeno
drugo roko. Pristopil je nekoliko bližje
k nji. Žar njegovih pogledov je bil
tako močan, da je Olga povsila oči.
Zdelo se ji je, kakor da je izgubila
svojo lastno voljo, kakor da je padla v
Jakličovo oblast.

„Čez nekaj dni, Olgica, dobite po-
dobo. Knez Porcia mi je zanjo ponudil
100 goldinarjev, a jaz mu je nisem
dal.“

„Kaj — meni hočete dati to sliko?“
Olga je to vprašala s takim naglasom,
kakor da bi se bilo zgodilo nekaj ne-
verjetnega, nekaj takega, česar ne bi
niti v sanjah mogla misliti.

„Vam, da, Olgica, je šepetal s
svojim mehkim glasom Jaklič. „Za Vas
sem je slikal, mnogo tednov sem jo
delal. Ali veste zakaj?“

Stopil je tik nje in jo gledal tako
goreče, da je zatrepetala.

„Ker vas imam rad, Olga, tako
rad, da tega niti pojmiti ne morete.“

Kakor omamljena je slonela Olga
ob zidu. Jaklič je stal tako blizu nje,
da je čutila njegov dih in slutila ne-
mirno utripanje njegovega srca. A ni
se mogla ganiti. Tedaj pa je Jaklič
spustil njene roke jo objel, in pritisnil
k sebi in se s svojimi vročimi ustni-
cami približal njenim ustnam. Naglo je
dvignila roke in hotela z njimi pahniti
Jakliča od sebe, ali njena volja je
omahnila, roke so se, da sama ni ve-
dela kdaj, oklenile Jakličevega vratu in
njena duša se je topila v razkošju pr-
vega poljuba.

Veter je bil potegnil po stopnicah
in upihnil bomo lučico, ki je razsvet-
ljevala vežo. To je Olga in Jakliča
prebudilo iz njiju ljubezenskih sanj in
ju opomnilo, da je čas, iti v sobo.

Večer je bil za vse zabaven in
vesel, izvemšči Olga. Seveda se je go-
vorilo največ o sliki. Olga je pa bila
malobesedna a nemirna in je komaj
poslušala živahne pogovore. Vedno se
je njeno oko obračalo na ono stran,
kjer je sedel Jaklič, ki je bil ta večer

ves izpremenjen, šegav in zgovoren,
tako, da so se na tihem vsi čudili in
je Lipe slovesno obljubil, da zloži
strahotno balado o črnogledem pesimistu
in zanikovalcu življenja, ki je hotel
časih same videti kri, katerega pa je
prvi uspeh popolnoma zmedel.

„Jaklič“, je oznanjal Lipe z grom-
kim glasom, „ti si krvoločni tiger, ki
ga je častitljiv misijonar z ginljivim
ogovorom spreobrnil, da je postal ve-
getarec. O tem zlozim prav gotovo po-
sebnost ginljivo pesem.“

„Ti si pa tak pošasten pesnik,“
je odgovoril Jaklič, „da bi se najue-
dolžnejši vegetarec prelevil v krvoloč-
nega tigra, če bi moral čitati tvojo
pesem.“

Po večerji je prišel za Jakliča kri-
tičen trenotek. Lipe, Sodar in drugi so
spoznali, da so žejni in hoteli poslati
po vino. Rozmanka tega nikakor ni
hotela dovoliti. Družba je nato sklenila,
da gre v gostilno in vabila Jakliča, da
da naj gre z njo. Nekaj časa se je
Jaklič branil, a kmalu je začel omaho-
vati. Olga je to zapazila. Hitro je sto-
pila k njemu in mu povedala nekaj na

uho. Jaklič je nato vrgl svoj klobuk,
ki ga je imel v roki, na mizo in kate-
gorično izjavil, da ostane doma.

Ostal je res doma in sedel z Olgo
sam v Kobetovi sobi. Rozmanka je
dremala v svoji kuhinji, čakaje, da pri-
deta Matilda in njen krojač domov, vsi
drugi stanovalci so bili odsotni. V hiši
je vladal mir.

Olga in Jaklič sta se smejala in
se objemala in poljubovala, vmes pa
govorila o svoji ljubezni in o svoji
sreči. O prihodnosti nista govorila
in nanjo nista mislila. Prevzela ju
je bila sedanost. Olgi se je dozde-
valo, da so se odprli v nji vsi
vrelci čustev in kakor omamljena
opojne pijače je časih slonela na Jaklič-
čevih prsih. Tisto tajinstveno hrepenenje,
ki ji je toliko časa pretresalo dušo in
napolnjevalo srce, tisto njeno neznansko
hrepenenje, ki jo je navdajalo in ki si
ga toliko časa ni mogla tolmčiti, ji je
bilo zdaj jasno. Vse njene davne želje
so se zlele v eno samo željo, vsa ko-
pnenja njenega življenja so se združila
in osredotočila na ljubezensko srečo.
Prvič v svojem življenju so njene roke

objemale moškega, prvič so njene
ustne v ljubezni gorele na moških ust-
nah in ginevala je blaženstva v Jaklič-
čevem naročju.

Spominjala se je besedi, ki jih je
bil pred davnim časom izrekel Jaklič
in ki so se ji neizbrisno vtisnile v spo-
min. V tej sladki uri, ko je pozabila
na vse drugo, se je spominjala teh be-
sedi. Slonela je bila tedaj z Jakličem
na oknu in govorila sta o sreči. Tedaj
je bil Jaklič rekel, da je sreča le hipna,
da trajne sreče ni in da more biti sem
in tam enkrat srečen le tisti, kdor se
brez pomisleka vda svojim čustvom in
nagonom. Tedaj je Jaklič na svoj ek-
saltirani način trdil, da je prava sreča
le na kmetih, ker živi kmet po svojih
čustvih. Pretepa se in psuje in suje z
nožem in poljublja svoje dekle, ne za-
mori pa ničesar, ne zaduši nobenega
čustva, ne premaguje nobenega hrepe-
nenja. Živo je čutila, da je v teh nazo-
rih mnogo resnice in to ji je dalo voljo
in moč, da se je otrsela vseh pomisle-
kov in vse bojazni.

In tedaj je Jaklič upihnil luč in je
Olga postala njegova. (Dalje prih.)

tako močno razburilo, da so se orožniki za nekaj časa morali umakniti. Prišli so pa zopet v Zvezdo in prepodili ljudi. V začetku so pri tem z nemškimi hrulacijami provzročili občno nevoljo. Vzlic vsemu temu se ni ničesar resnega zgodilo in ko je bilo konec koncerta, je bilo tudi konec demonstracijam.

— **Nunske šole** na Slovenskem so najhujše ponemčevalnice in se je v njih že na tisoče slovenskih otrok raznarodilo. Dekleta, ki hodijo v druge šole, so vedno bolj izobražena, bolj vzgojena in tudi bolj narodna, kakor gojenke nunskih šol. To je tako znana resnica, da o njej ni treba govoriti. V nunskih šolah se goji terciarstvo in nemškutarstvo in se slovenski ženski naraščaj sistematično zastavlja. »Slovenec« pa to zagovarja. Ne zagovarja samo terciarstva, tudi nemškutarjenje, ali pa z duhovniško drznostjo taji. Kar taji najoditnejšo resnico. Pribili smo škandalozni slučaj, ki se je zgodil v nunski šoli v Šmihelu pri Novem mestu, kjer so nune naučile slovenske kmetijske deklce, da morajo — nemški pozdravljati. A ne čudimo se taki drznosti. Če ima kmetijsko faro pogum trditi, da zna čarati, potem je pač umevno, če taji tudi znano in po pričah dokazano resnico, zlasti ker jo sme po naukih Sv. Liguorija potrditi celo s krivo prisego. Vzlic temu spoznavajo ljudje vedno bolj kvarni vpliv nunskih šol in kar je v naših močeh, bomo vedno delali na to, da se to spoznanje kar najbolj razširi. Narod, ki nima narodnega ženstva, je izgubljen; narod, čigar ženstvo se vzgojuje v nunskih šolah, pa ne bo imel nikdar narodnega ženstva.

— **Častni občani na Jesenicah.** Najnovejši zaveznik klerikalne stranke, zvesti »heilbruder« Pongratz na Savi pri Jesenicah, je te dni lovil podpisov za pritožbo proti izvolitvi častnih občanov. Ujel je nekega klerikalca s tem, da mu je obljubil, da postane — občinski odbornik. No, pa še dolgo ni gotovo, če bodo Pongratzova drevesa zrasla do neba.

— **Kongres slovenskih časnikarjev v Voloskem Opatiji.** Oni gospodje, ki ne bodo ostali ves čas, to je od 14 do zaključno 16. t. m. v Voloskem Opatiji, oziroma oni, ki ne bodo tam kaj prenočevali, se v ljudno presijo, da bito nemudoma naznanili na naslov: »Kongres slovenskih novinarov v roke g. dr. Pošiča, Volosko Opatija.« — Na to addresso naj tudi pošiljajo administracije slovenskih listov časopise za čas, dokler bo trajal kongres. Kakor čujemo, se namerava za predsednika kongresa voliti ljubljanski župan g. Ivan Hribar. — »Društvo slovenskih književnikov in časnikarjev« je po svojem odboru imenovalo za svoje delegate na glavni skupščini »Osrednje zveze slovenskih časnikarjev« gg. Makso Cottiča, And. Gabrščka, Fran. Govekarja in Rasto Pustoslemška, oziroma kot namestnico gospo Minko Govekarjevo. Društvo bo kandidiralo v osrednji odbor gg. Miroslava Malovrha in Frana Govekarja.

— **Miliarija v topličkem obliži pri Novem mestu** se širi naprej in se je pojavila v vaseh Prapreče, Dolnje Gradišče, Jurkovi vasi in celov Bučni vasi. V Praprečah je v petek zvečer zbolela neka 30letna Ivana Kobe, ki je v ponedeljek umrla. Na novo je zbolela njena sestra. V Dol. Gradišču se je bolezen lotila neke 20letne Marije Strajnar. Vkljub temu, da se bolezen širi na vse strani, še zdaj ni imenovan epidemični zdravnik. In kaj so oblasti storila do zdaj v vsej bolezni? Samo to, da orožnik z bleščečim bodalom hodi po okuženih vaseh in da bolezen lahko raznese! Ako pa v kaki hribovski vasi kak prešič crkne, je takoj vse na nogah in cela komisija se poda na »lice smrti«. In če kmet opusti prijaviti crknjenega prašiča, ga že bijejo vsi tozadevni

paragrafi po hrbtu! Ako komisija konstatira, da je imel crknjeni prešič epidemično bolezen, se prepovedo takoj vsi sejmi in se sploh odredi vse, da se epidemična bolezen ne razširi. Taka skrb je za prešiče, a za ljudi? Za te se ne zmenijo veliko. Samo »Slovenec« ve povedati, da se je ukrenilo vse potrebno, da se bolezen ne razširi. Mu je gotovo Šnidovnik to naznanil. Opravičeni smo zahtevati, da se prepove, da bil ljudje iz okuženih vasi v cerkvi prišli v dotiko z onimi iz drugih krajev, ker je tu največja nevarnost, da se bolezen razširi na vse strani, saj so tukaj ljudje mnogokrat natlačeni kot slani v zaboji. Tudi drugačno nepotrebno obdrevanje med okuženimi vasi in drugimi kraji se mora prepovedati. Na ta način se da bolezen omejiti, sicer jo bomo pa kmalu imeli v Novem mestu! — Nakladno se nam še poroča od včeraj: Epidemija v Praprečah strahovito razsaja. Od nedelje, torej komaj tekem dveh dni, so zbolele štiri ženske, od katerih sta dve umrli še pred navadno krizo.

— **Inšpektor Frisch,** uradnik c. kr. državnih železnic, ki živi od denarja po večini slovenskih davkoplačevalcev, dela na Jesenicah z vso vmeno za vsenemško propagando. Ni čuda, da je morala država pri alpskih železnicah prekoračiti proračun za celih 90 milijonov kron, ker se njeni uradniki zanimajo bolj za politiko kakor za svoje uradne posle. Inšpektorju Frischu svetujemo, da naj bi se raje zanimal za škandalozna pota na Jesenicah, po katerih ni človek varen življenja, ker jih je železniška uprava skoz in skoz nerodno zabarikadirala. Polovica tukajšnjih uradnikov pri žel. upravi se zanima za nacionalno nemško politiko in vse to se godi pod upravo inšpektorja Frische. Mi pa danes vprašamo, kam gre ves denar, katerega plačuje država za novo železnico, ko so plačani delavci tako škandalozno? Zakaj se dovoli ta potrat za denarjem pri stavbi? Naj si vendar ogledajo gospodje na Dunaju kako škandalozno se dela pri tej železnici. Vsaka stavba zase je tehnični monstrum. Z materialom in denarjem kar skozi okno mečejo. Delavce pa odirajo. Kranjska industrijska družba je dobila zadnjič cele vagone železa pod škandalozno ceno, katero je stalo avstrijske davkoplačevalce drag denar, v stavbo bohinske železnice. Ali plačujemo državljani razne železne izdelke zato tako drago, da jih dobiva Lukmann za staro železo. Ali se gradi železnica le za to, da dela na naših tleh vsenemško propagando?

— **Značilno.** Prejeli smo uradni zavitek, ki ima samonemški nadpis: »Pfarramt St. Jakob Apl. — Triest in naslov »An das Löbliche Gemeinde Amt in I. . . Krain. To je pač zelo značilno za narodno nepristranost, oziroma mlačnost tržaškega župniškega urada, da v popolnoma slovensko mesto pošilja slovenski dopis v nemškem zavitku. Pa ne da bi bila nemščina uradni jezik župniških uradov v Trstu, kar bi končno ob času Naglovega škofovanja ne bilo prav nič čudnega! Kolikor vemo, do danes še ni, in zato opravičeno zahtevamo, da se župnijski uradi v Trstu v dopisovanju do slovenskih občinskih uradov poslužujejo slovenskih zavitek.

— **Slovenska socialna demokracija** ne hodi po pravem potu in ne ravna v smislu svojega programa. Kakor poroča »Domovina«, je imela socialno-demokratska letošnja majnikova slavnost v Celju povsem nemško lice, akoravno je delavstvo v Celju le slovensko. Govoril je sodrug Bichl (Nemec iz Gradca), pelo je pa pevsko društvo »Napreje«, ki se imenuje »Vorwärts«. Še lepaki so bili letos samo nemški. Vkljub temu poroča o slavnosti »Rdeči prapor«, da si mora naivni čitatelj misliti, da je bilo vse slovensko. Sicer pa uganja socialna demokracija brez sistema slepo demagogijo, svoja načela pa bi prodala za ledno jed Eklatanten zglede imamo v Mariboru; tamošnja socialna demokracija se druži z birokratsko magistratno stranko, z onimi ljudmi,

ki so zatirali ljudstva. Pri zadnji deželnozbornski volitvi iz IV. splošne kurije so volili z meščansko in vladno gospodo vred birokratskega zastopnika, v mariborskem občinskem zastopu je socialni demokrat zagovarjal protiljudski, skrajno krivični in nemško-šovinistični predlog, ki je izbruh skrajne nacionalne strasti. In socialna demokracija naj bo nov Mesija?

— **Prešernov spomenik.** Pozivu gosp. profesorja Jos. Stritarja za prispevke za Prešernov spomenik so se odzvali nadalje: g. dr. Jos. Račič, c. kr. dvorni svetnik v Ljubljani, 10 K; gospod L. Schwentner, knjigotrožec v Ljubljani, 5 K; g. Fran. Stare, slikar v Ljubljani, 5 K; gosp. Ant. Klinar, dež. stavbni svetnik v Ljubljani, 37 kron; g. Al. Vernik, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani, 10 K; g. Ferd. Roš, deželni poslanec in župan v Hrastniku, 20 K; g. Mat. Leben, sem. prof. v p. in kanonik v Ljubljani, 5 K; g. Fr. Gombač, deželni potn. učitelj v Ljubljani, 5 K; p. n. učiteljski zbor mestne deklške šole pri Sv. Jakobu v Ljubljani, 17 K; g. Jos. Celestina, c. k. prof. v pok. v Ljubljani, 4 K; g. Marija Umberger, gostil. v Ljubljani, 5 K; g. Ivan Hrast, mestni hran. tajnik v Ljubljani, 5 K; Srečko Noll, kleparski mojster v Ljubljani, 5 K; gosp. Tomaž Kajdič, stolni kanonik v Ljubljani, 4 K; g. F. Kalmus, pekar v Ljubljani, 3 K; g. August Jenko, posestnik in pek v Ljubljani, 10 K. — Živeli zavodni darovalci, ki naj bi našli mnogo posnemalcev!

— **G. Mirko Triller** se je povrnil iz »perzona«, kamor ga je bil spravil znani dvoboj. Njegovi prijatelji kot pristaši antiduelne lige so praznovali primerno ta veseli dogodek ter složili za Prešernov spomenik 24 kron 1 vin., kateri znesek je tudi izkazan med darili.

— **V telovadbi** se poučujejo brezplačno v Sokolu trgovski in obrtni vajenci vsak terek in četrtek od 8. do 9. ure zvečer. Slovenskih vajencev je v Ljubljani na stotine, k Sokolu jih pa zahaja komaj 20. Na Češkem narodni trgovci in obrtniki še ne sprejmejo pomočnika, če ni telovadev Sokola. Pri nas se jim pa prepoveduje obisk telovadbe. Češki Sokoli podpirajo le tiste trgovce in obrtnike, ki so sami Sokoli. Pri nas pa je geslo: »Svoji k svojim« večidel fraza. Zato pa ima ljubljanski Sokol primeroma tako malo izvršujočih in podpornih članov.

— **Slovensko trgovsko društvo »Merkur«** priredi v soboto, dne 13. t. m., ob 9 uri zvečer v areni »Narodnega doma« svoj II. jour fixe. Nastopil bo društveni pevski zbor. Dalje se bodo proizvajali komični prizori in solospjevi. Gg. člani vabimo k obili udeležbi, prijatelji društva dobro došli!

— **V četrtek**, 11. t. m. zvečer ob 1/2 9. uri je v Sokolovi dvorani predstava električnega čarobnega gledališča in vareté v korist ljubljanskega »Sokola«. Opozorjamo slavno občinstvo na to edino predstavo. Kritike, ki so nam na razpolago iz drugih mest, jako hvalijo podjetje, ki je v rokah g. V. Kantskega, rod. Ceha. Podrobnější spored je razvideti na lepahit.

— **Dramatična šola** priredi v nedeljo, dne 14. maja t. l. v salonu restavracije Traun na Glincah zabaven večer z burko »Gostilna pri zlati goski« in komičnim prizorom »Črevljarski krojaški dvoboje«.

— **»Vzoren« krajni šolski svet** je na Čatežu ob Savi, kakor kaže nastopni slučaj. Zaradi neznanosti tamošnjih razmer žel je pred dobitim poldrugim letom tedanji nadučitelj G. na lastno prošnjo v pokoi. Pri odhodu je imel terjati od krajnega šolskega sveta za poplačane stvarne šolske potrebe 102 kroni 79 h. Toda, kakor vedno, nasprotoval mu je krajni šolski svet tudi tukaj s tem, da ni hotel plačati z lepa prav nič. Zato je vložil G. tožbo pri okrajnem sodišču v Kostanjevici. Pri dotični obravnavi dne 28. maja 1904 bil je krajni šolski svet (oziroma šolska občina) obsojen v poplačilo teh 102 K 79 h in naraslih stroškov 259 kron 03 h. Proti tej razsodbi vložil je krajni šolski svet priziv na okrajno sodišče v Novem mestu. Tu je pri dotični obravnavi dne 16. decembra 1904 krajni šolski svet zopet propadel v cellem obsegu, in daljnih stroškov je bilo 131 K 95 h. Tudi zoper to razsodbo se je krajni šolski svet pritožil na tretjo instanco, odkoder je baš te dni dospela razsodba, s katero se potrjuje do dela obe razsodbi prvih instanc. Stroškov je 39 kron. S pričetno eksekucijo je samo do tukaj stroškov 446 K. Če vzamemo zdaj k temu še njihovega odvetnika, več potov v Kostanjevico, Novo mesto in drugo, je vseh stroškov najmanj 600 K. Tako je tedaj napravil ta krajni šolski svet s svojo

trmo, da je plačati mesto prvotnih 102 K 79 h z vsem še čez 700 K. Že samo iz navedenega se lahko razvidi, kolik mučenik mora biti učitelj v takih razmerah. Vsaj so pa tudi samo v teku lanskega leta 1904 odšli od tam za G. 3 nadučitelji in 2 učitelji. Pripomniti je še, da je bil duša te akcije sam predsednik, neki pisar, ki je že neizmerno veliko zla povzročil učitelstvu, osobito G., ki ga je spravil pred nekaj leti po hudobni ovadbi in neprestanem tožbenju v disciplinarno preiskavo, veld katere ima že od 1902 leta 280 K škode na leto. Toliko naj bo kot mali odlomek iz »prijetnega« učiteljskega življenja, še bolje — revnega življenja.

— **Dramatično društvo v Idriji** uprizori v soboto, dne 27. t. m. v veliki čitalnični dvorani dramo »Sin«, katero je spisal realni nadučitelj Engelbert Gangl. Za uprizoritev te izvirne drame, ki se je predstavljal v Ljubljani, je izredno zanimanje.

— **Koncert »Dolenjskega pevskega društva«** v Novem mestu dne 6. t. m. je pokazal, kaj zamore vztrajnost. Obisk je bil dovoljen, a izvajanje posameznih točk nas je nadvse presenetilo. Dvorana je bila prekrasno okrašena, preskrbele so delo naše ljubke gospodične. Petje je bilo pod vodstvom g. Hladnika izborna. Posebno so ugajale srbske narodne pesmi. »Rukovet« in »Valček na Vrbskem jezeru« sta bila s silnim ploskanjem pchvaljena. Poleg pevskih točk so se izvajale tudi glasbene skladbe. Prvič je takrat nastopil novomeški salonski orkester z gospodi pevci pevskega društva. Izvajalo se je nepričakovano dobro. Godba je pod vodstvom gospoda kapelnika Emeršiča Novomeščanom, oziroma čitalničnim članom dokazala, da si z zanepre ne boče treba več naročevati godbe iz Ljubljane. »Čitalnica« si bode prihranila mnogo denarja, kajti tukajšnji salonski orkester je trikrat ceneji kot najeta vojaška godba. Plesalo se je do raznega jutra. Veliko pozornost je vzbujal češki ples »Béseda«, kojega je v treh vajah naučil g. nadzornik državnih trtnic, Bohuslav Skalický. Presrečna zahvala temu gospodu v imenu plesalk in plesalcev, kakor tudi v imenu občinstva. Le še kaj takih narodnih zabav v prubodu naroda!

— **Hrvaški delavci na Jesenicah štrajkajo — hrvaški listi pozor!** Podjetništvo Madile & Comp., ki je na Jesenicah angažirano pri stavbi bohinske železnice in pri stavbi nove ceste ima v svojem delavstvu razen nekoliko Italijanov večino ma le Hrvatje iz Istre, Hrvaške in Dalmacije, češ, ker so ti delavci najbolj po ceni in ker si pustijo vse dopasti. Njeni agenti, ki nabirajo delavce v omenjenih krajih obetajo lepe plače in lahko delo ter zvajajo cele trume revnih Hrvatov na Jesenice. Delavci prihajajo zabljeni po teh agentih vseh sto in sto. Kadar pa pridejo na Jesenice, sprejme jih ta tvrdka od cele množice le 20%. Ostali se morajo vrniti nazaj v domovino. Pri vsem tem je to podjetništvo še tako predrzno, da pošlje po 60 in še več teh zapeljanih delavcev na občinski urad, da jim naj ta da novec za vožnjo nazaj. Rečeji ležijo cele noči na prostem, ne vedoč, kako bi si pomagali, ker nimajo dovolj lastnega denarja, da bi se s tem peljali v domovino nazaj. Oni delavci pa, katere ta tvrdka sprejme, dobijo tako škandalozno plačo, da z njo ne morejo plačati niti prenočišča, niti kake gorke jedi. Tvrdka Madile & Comp. plačuje 10 ali 8 kr. na uro, pa tudi manj. Prenočišča v barakah, katera morajo delavci sami plačevati, so direktno škandalozna in nezdava. Razen tega morajo delavci plačati tudi za porabo orodja. Pri takih razmerah ni čudno, da je prišlo do štrajka. Delavstvo zahteva 2 kr. več od ure, prosto orodje in še to, da se z njim ne ravna kakor z živino. Mnogo delavcev se je že odpeljalo, čeprav je ta tvrdka zvišala plačo za 1 kr., reci in beri 1 kr. za uro. Ali bodo delavci s to stavko kaj dosegli, je veliko vprašanje, ker ta tvrdka z delavci ni v zadregi, kajti med tem, ko ti štrajkajo, zvajali bodo njeni agenti cele vagone novih delavcev iz domovine na Jesenice zopet pod pretevatami lepe plače in lahkega dela. To naj torej vzamejo vsi hrvaški listi na znanje ter storijo primerno v svaritev hrvaškega revnega ljudstva, ki pri tej tvrdki ne samo še bolj osiromaši, nego pride tudi v nevarnost neozdravljivo oboleni, ker dinovnikom te tvrdke ala Hengerer leži na sru le vsenemška propaganda, ne pa delo, v katero so poklicani.

— **Požar.** Piše se nam iz Srpenice: Dne 1. aprila t. l. je uničil strahoviti požar v tukajšnji vasi 70 poslopij v prav kratkem času. 63 poslopij je bilo zavarovanih pri banki

»Slaviji« in le 5 poslopij je bilo zavarovanih pri dveh drugih zavarovalnicah. Ker se je požar silno naglo širil in ker je izbruhnil v najneugodnejšem času, namreč ob 2 uri popoldne, rešili so nekateri ljudje golo življenje, drugi pa le malenkostne potrebe. Ponesrečencem je prizadjal požar prav veliko in občutno škodo, a tudi banki »Slaviji« je bilo treba seči globoko v žep. Priznati se mora, da je banka »Slavija« prav kulantno in reeino postopala, ter izplačala zavarovancem škodo zavarovanih predmetov. Škoda, da so bili pogoreli večinom za preizkise vsote zavarovani. Banki »Slaviji« vsa čast, ista zasluži vse zaupanje.

— **Tunel v Hrušici** utegne biti prevrtan koncem meseca maja, slavnostno prebitje bo pa šele začetkom junija.

— **Uboj.** Celjsko porotno sodišče je obsodilo 57letnega kramarja Fr. Beliharja iz Trbovelj v osemmesечно ječo, ker je v prepriu zaklal rudarja Praprotnika. Priznal se mu je namreč le prestopke proti varnosti življenja.

— **Samomor.** Ustrelil se je v celjeke »Narodnem domu« 24letni trgovski pomočnik Ivan Vrečko, doma iz Ponikve. Kaj je gnalo mladca, ki je imel lepo posestvo, v smrt, ni znano.

— **V korist pogorelcem v Sečah** priredijo žalski diletanti s prijaznim sodelovanjem pevskega društva »Elinosta« veselico s petjem in gledališko predstavo. Veselica se vrši v dvorani g. Fr. Hodnika.

— **Cesarjevič Rudolfova jama v Divači.** Preteklo nedeljo je bila v divaški jami preskušnja acetilenske razsvetljave. Inštaliralo se je do tega dne 11 velikih acetilensk s svetlobnim učinkom ca 2000 sveč; postavijo pa se do splošne razsvetljave še štirje aparati. Že nedeljska preskušnja je pokazala, da je za razsvetljavo jam acetilenska luč najefektnjša in da je splošni učinek vročaroben. V nedeljo je bila razsvetljava seve še nepopolna, ker so se le ona mesta, kjer je bila pot zasenčena s posameznimi svetilami razsvetlila. Za slavnostno razsvetljavo prihodno nedeljo pa se uporabijo za razsvetljenje posameznih oddelkov in kapnikov še druge luči, ki bodo s svojo raznolikostjo očarovale posetnike. Omenjam še, da so acetilenski aparati narejeni po sistemu g. Jescha, ki je dobavil vseh 15 aparatov. Konstruktorka je z bog svoje navadnosti in avtomatične regulacije proizvajanja plina res pohvale vredna in so aparati za uporabo ne samo jako ekonomični, temveč tudi brez vsake nevarnosti. Kdor si bo v nedeljo 14. maja ogledal jama v Divači, odšel bo gotovo z zadovoljstvom iz jame in bo ponesel sabo prepričanje, da je kraški svet radi svojih podzemeljskih krasot vreden, da ga Slovenci branimo in ohranimo. Pa saj je znani Žiberna, ta »iznajditelj« jam, pri preskušnji v nedeljo vskliknil: »Gospod, že 21 let hodim v to jama, pa še le danes vidim pri tej svetlobi, kako je krasna.«

— **V čeburu utonil.** Predvečajšnjim jutraj so našli v Trstu v nekem čeburu mrtvo človeško telo. Utopljenec je 44letni oženjeni kmet Anton Nasheda iz Ljubljane, ki je stanoval v Trstu. Prejšnji večer je pil v neki bližnji gostilni in proti popoldni odšel domu, a v pijanosti in temi padel v čebur, kjer je utonil.

— **Italijanska nesramnost.** Piše se nam iz Kopra: Dne 7. maja je izšel v »Egida«, iredentovskem listu iz Kopru, članek, v katerem blati c. kr. okr. šolski nadzornik (za laške šole), J. Parentin, našo lepo kranjsko deželo na tak ordinaren in pobalinski način, da ne smemo molčati o tem proizvodu laške omike in izobraženosti. Najprej se jezi, da se je opustila namera, da bi napravil učitelj poljedelstva na koprskem učiteljsku, g. Spintre, z dijaki izlet v Benetke; nadaljuje pa tako le: »Spintre je smatral pa izvrstno partijo izlet na Kranjsko, morda da bi tam študirali geologijo ali pa da bi gledali »prirodne grozovitosti« (le orridità naturalie)! Pozneje govori še enkrat o »mrtvi naravi posabljeni in nekulturne (neomikane) dežele« (la natura morta di un paese dimenticato ed incolto)! Incolto pa ima celo pomen »neomikan, surove«. Ta dva prilastka nista prav nič primerna kranjski deželi, pač pa v najvišji meri tisti blaženi Istri, v kateri vladajo Lah. Nekaj vrstic nižje podtika Nemcu g. Spintretu »animosità slavofilae! In zakaj? Risum teneatis — ker je namerjavaj izlet na Kranjsko, da bi pokazal dijakom (Slovenem Hrvatom in Lihom) poljedelsko šolo na Grmu in kletarske uredbe na Krškem in v Novem mestu! Ti presneti slavofil ali panslavist! Vsakdo, kdor pozna učitelja Sp., ve, da je Nemeč, čeravno

govori tudi slovenski. Naposled izraza poštenjak Parentin svoje upanje, da se ne udeleži tega »političnega« (!) izleta niti en sam Lah! Ravno ta okrajni nadzornik udi četrtletnik v »neobligatnem« tednju modeliranja in kartonaže, akoravno je tukaj že preveč obveznih predmetov. V zadnjem letu ko imajo dijaki že 34 ur na teden, se jim nujno svetuje, naj se vpišejo še v ta »preimenitni« kurz, v katerem se udi izključno laški (tudi za Slovane). Nekaj časa so bile ure ob nedeljah od 10—12! In temu člo veku, ki piše tako fakinsko, se morajo dijaki odkrivati! — Res, Lah! imajo svojo posebno etiketo: kar velja po vsaj Evropi za podlo, to je pri Italijanih dovoljeno.

— **Antikorupcijonista.**
— **Okrajna sodnija v Kopru in sodni dnevi v Dolini.** Na sodniji v Kopru so sami italijanski uradniki, ki ne znajo drugega nego ta jezik. Le dva uradnika znata slovenski. Ta dva prihajata vsak zadnji torek v mesecu v kraj Dolino, kjer je takrat takozvani sodni dan. Včasih se pa tudi pripeti, da prideta druga dva uradnika, ki ne znata nič slovenski in stranke so primorane se mučiti v laškem jeziku. Pa naj bosta že uradnika večša slovensčina ali ne, sodni zapisniki se vedno sestavljajo v laškem jeziku in stranke jih morajo potem podpisati. Kdo more reči, da se zapisnik vedno ujema s strankino željo? Da se slovenskemu občinstvu dela s tem pereča krivica, je jasno. Pa poglejmo, kako je za Italijane preskrbljeno! Za 10% italijanskega prebivalstva, ki biva edino v Kopru in v Miljah, je nastavljenih 20 uradnikov! Kakšno razmerje je potem to: za 90% Slovencev 2 uradnika, za 10% Lahov pa 20! To mora razburiti vsakega zavednega Slovenca!

— **Slov. učit. društva za koperski okraj** redni letni občni zbor bode dne 18 t. m. v Boljunu. Pričetek točno ob 10. uri predpoldne.

— **Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju** priredi v soboto, dne 13 maja t. l. v Zgor. Budjeviški pivnici, Alsterstrasse 59, ob 8 uri zvečer svoj prvi redni občni zbor z običajnim spredom.

— **Tvrške**, ki se zanimajo za razne inozemske razstave (v Berlinu, Hannoveru, Königsbergu, Bruslju, Amsterdamu, Londonu, Parizu, Florenci i. dr.) dobe v pisarni trgovske in obrtniške zbornice važno pojasnilo.

— **Nagla smrt.** Sinoči okoli 8. ure je v Friedrichovi ulici Pod Tranco padla v nezavest neka nepoznana, okrog 45 do 50 let stara ženska in takoj umrla. Na lice mesta došli zdravnik g. dr. Foederspiger je mogel konstatovati le še smrt. Kdo je ta ženska, se še ni dognalo. Običena je bila črna, na glavi je imela belo ruto, s seboj je pa imela črn cekar, v katerem je bilo 10 parov r zgranih nogavic, belo-rdeče-križasta obrisača, paternošter in 92 vin. denarja. Njeno truplo so preneljali v mrtvašnico k Sr. Kristofu. Kdor bi vedel kake podatke, ki bi služili v konstatovanje njene identitete, naj jih blagovoli poročati mestni policiji.

— **Vole je prišel kupovat** predvčeršnjim Janez Staniša. Policijski nadstrahnik Nikolaj Večerin mu je pa kup s tem pokvaril, da ga je aretoval, ker se je prepiral, da Staniša ni prišel na semenj, ampak po vožno karto za v Ameriko. Nositi pa bode moral preje še vojaško suknjo.

— **V deželno bolnišnico** so predvčeršnjim pripeljali delavca Antona Maccoro Aleksandro, katerega so v Skofiji Lohi fantje tako naklestili, da so mu zlomili desno nogo.

— **Zamerila** se je bila v nedeljo ponoči nekim Posavčanom čuvajinca mitniškega paznika na Vodovodni cesti. Bili so tako »korajžni«, da so jo preobrnil in prizadeli s tem mestni občini okoli 20 K škode.

— **Nesreča.** Včeraj dopoldne je prišel med »pufarje« 34letni pripeljatelj južne železnice Ivan Knific. Stianilo ga je čez trebuh tako, da so težko poškodovanega morali z rešilnim vozom prepeljati v deželno bolnišnico.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpravljalo z južnega kolodvora v Ameriko 213 Slovencev in 41 Hrvatov. Nazaj je pa prišlo 8 Slovencev in 5 Hrvatov. V Meran je šlo 20, v Beljak 13, na Rumunsko pa 50 slovenskih tesačev. 25 Hrvatov je šlo v Heb, 57 v Hrudič, 18 v Lend-Gastein, 28 v Podbrdo, iz Hrudič jih je pa prišlo 21. — 11 Macedoncev je šlo v Trst, 7 pa v Meran.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi jutri zvečer v hotelu »Mirija« (Kolodvorske ulice) koncert. Začetek ob 8. uri. Vstopnina 40 vin.

— **Hrvatske novice.** — Splošni štrajk je nastal v Osek. Štrajka nad 3000 delavcev in delavk. Prebivalstvo je razburjeno, ker se je bati izgredov. Nad 500 štrajkujocih je včeraj napadlo 13 policajev. Policaji so morali bežati. Pri-

hiteli so vojak, ki so zasedli vsa javna poslopja; tudi glavne ulice je vojaštvo zaprlo. Razburjenje narašča od ure do ure. Nekatere trgovine so že zaprte. — **Robbinska drama.** 27 letni trgovec Franjo Helešič v Zagrebu je ustrelil svojo 20 letno ženo, nato pa še sebe. Žena ga je bila namreč zapustila ter šla k svoji teti, ki ima slaboglasen lokal. — **Lepa brata.** Nad 60 let stara brata Vid in Nikola Topola iz Hastine sta se skregala zaradi zemljišča. Iz maščevanja je ovalil Nikola orožnikom, da je Vid pred 40 leti izvršil roparski umor ter umorjenega zakopal na svojem dvorišču. Sodna komisija je res izkopala na dvorišču ostanke človeških kosti. Vid je nato povedal, da je tudi Nikola pred 20. leti izvršil roparski umor ter zažgal neko hišo, da je zakril sled svojega hudečelstva. Oba bra a so zaprli. — **Strossmayerjev naslednik.** Grof Khuen Hederovay je po klicu k sebi zagrebškega škofa dr. Krapca, iz česar se sklepa, da postane maržon dr. Krapac naslednik Strossmayerjev.

— **Slovenci v Ameriki.** Zaradi ponarejanja avstrijskega denarja je bil v Clevelandu obsojen Fr. Pilek v dveletno ječo in globo 500 dolarjev. Bil je član ponarejalcev, ki so bili že pred njim obsojeni v Clevelandu in Celju. — **Zgor.** Zgor. reja je v Clevelandu čelna hči Iv. Peterlina.

* **Najnovejše novice.** — Henriku Ibsenu je baje začel pešati spomin, da govori zmedeno ter se najrajši pogovarja z živalimi.

— **Posl. Kliemann** leži blizu Toplice na smrt bolan. Neki jezuit je hotel po silni vdrati k bolniku ter zahteval od žene, naj muža pripravi do tega, da prizna, da je rimsko-katoliška cerkev edina prava. Podelil mu bo nato katoliške zakramente za umirajoče in bolnik bo ozdravel. Žena pa je nadležnega jezuita pognala.

— **Umrli** je v Karlovih varih bivši dunajski podžupan Jos. Matzenauer, ki je pripadal liberalni stranki.

* **Policijski stražnik — milijonar.** V Budapešti je bil pred kratkim poklican neki policijski stražnik k sodišču, kjer se mu je povedalo, da mu je njegov stric zapustil tri velike hiše, neko letovišče, zemlje in gotovega denarja, vsega skupaj v vrednosti dveh milijonov kron. Policijski stražnik ima zdaj vse polno svetovalcev in prijateljev, ki se mu ližejo vedno in povsed.

* **Draga zaušnica.** V Antwerpenju je v neki kavarni trgovec z diamanti udaril nekega svojega tovariša za uho, njegov tovariš ga je pa parkrat z dežnikom lopnil. Tožnik je zahteval 100 000 frankov odškodnine, in sicer 50 000 frankov za izdatke med okrepčalnimi potovanjem po Nemčiji in 50 000 frankov za izgubo v svoji trgovini. Sodišče je obsodilo oba obtožena vsakega v plačilo 50 frankov in 10 000 frankov odškodnine. Zaušnica je bila vseeno precej draga.

Telefonska in brzojavna poročila.

Krško 10. maja. Tu sta dve ženski zgoreli.

Dunaj 10. maja. V današnji seji poslanske zbornice so socialni demokratje in češki socialci interpelirali vladno zastran prodajanja redov in odlikovanj z ozirom na proces Guttman-„Zeit“. Minister grof Bylandt je takoj prečital dolg odgovor. Ta odgovor je negativen. Potem se je začela specialna debata.

Dunaj 10. maja. Slovenski klerikalci so sklenili, da pri razpravi o italijanski fakulteti v Roveretu podajo samo splošno izjavo. Tisti klerikalci, ki so sami sprožili, da se mora med italijanskim in med slovenskim vseučiliščem ustvariti junktim, so torej sami opustili ta edini način, izvojevati slovensko vseučilišče.

Dunaj 10. maja. Ministrski svet je sklenil, sklicati češki deželni zborna dan 18. maja. Dotični cesarski patent se razglasi jutri ali pojutrišnjem. Kako dolgo bo deželni zbor zboroval in s čim se bo vse bavil, še ni gotovo. Ako pride do posvetovanja o volilni reformi in o premembi deželnega reda, potem bo zborovanje trajalo do sredi junija.

Dunaj 10. maja. Klubovi načelniki so danes sklenili, da naj bodo do sobote vsak dan od 10. dopoldne do 6. pop. plenarne seje

poslanske zbornice. Večernih sej ne bo. Te dni pride na vrsto tudi zakon glede italijanske fakultete v Roveretu.

Dunaj 10. maja. Nemške stranke so izdale pojasnilo, v katerem je rečeno, da so vse vesti o ministrskih kandidaturah izmišljene.

Budimpešta 10. maja. Opozicijski listi so mnenja, da je bivši reški guverner Edvin Roszner poklican na Dunaj, da sestavi uradniško ministrstvo, dasi je Roszner izrečno izjavil, da to ni res.

Budimpešta 10. maja. Meseca julija se odpelje velika madjarska deputacija na Japonsko, da izroči maršalu Oyami adresno in častno sabljo.

London 10. maja. Iz Bombaya se poroča, da je silen potres dne 24. aprila skoro uničil mesto Benderas Porušila se je neka gora in zasula mnogo ljudi. Hiše so več ali manj vse silno trpele. Ker se ponavljajo sunki malone vsak dan, je prebivalstvo zapustilo mesto.

Rusko-japonska vojna.

London 10. maja. O ruskem brodogradu v Vladivostoku se poroča iz Tokia: Ladji „Rossija“ in „Gromoboy“ sta popolnoma popravljene. „Bogatyř“ se popravlja, a ni še za rabo. Rusi imajo tudi 9 torpedovk in material za zgradbo dveh razdiralk torpedovk.

London 10. maja. Japonske trgovske zbornice delajo na to, da se pretrgajo vse trgovske zveze med Japonsko in med Francijo.

Poslano.

Odprto pismo gospodu dr. Demetru vitezcu Bleiweis-Trsteniškemu,

strokovnemu zdravniku za notranje bolezni in za bolezni v nosu in vratu.

Velerodni gospod doktor!

Ker ste v svojem, na mojo osebo naslovljenem odprtem pismu z dne 5. maja 1905, tiskanem v „Slov. Narodu“ z dne 6. maja 1905 izjavili, da ste me naznanili na slavno odvetniško zbornico, Vam bodem na to pismo natančneje odgovarjal, ko bo de odvetniška zbornica izdala svojo odločbo. Za danes si dovoljujem navajati samo te le okolnosti:

1.) jaz Vam nisem nikdar očital pristranosti;

2.) jaz sem le dejal, da ste zavzet (befangen) in sem to tudi utemeljeval;

3.) to sem bil po § 120. k. pr. r. opravičen in po § 9. odvet. reda celo zavezan navesti, ker sta bila Vaš izvid in mnenje z izvidom in mnenjem nekega drugega izvedenca deloma v nasprotju;

4.) s svojim postopanjem sem dosegel to, da bode razen Vas še drug izvedenec zaslišan.

Na osebne napade in polemična izvajanja v Vašem odprtem pismu ne odgovarjam, ker se mi ne zdi umestno in primerno v javnosti taka strokovna vprašanja med akademiki razpravljati.

Z veleodličnim spoštovanjem

dr. J. Vilfan,

odvetnik.

V Radovljici, 8. maja 1905.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljanja se priporoča raba mnogo desetletij dobro znane, pristnega „Mollrova Seidlitz-praška“, ki se dobi za nizko ceno, in kateri vpliva najbolj trajno na vse težkoče prebavljanja. Originalna škatljica 2 K. Po poštnem potu je razpoložljiva za pretek vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom.

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda. Gdč. Albina Praprotnik učit. v Črnomlju 4 K 40 v., nabrala v veseli družbi v hotelu Lackner. — G. Florijan Zorko iz družinske vasi 10 K mesto venca na krsto umrle gospe Jere Majzelj iz St. Jerneja. — Črnomeljski opozicijski 4 K povodom izletu v Semič. — Jošt kvartoprij 3 12 K. — Skupaj 21 K 52 v. Srčna hvala! Živeli!

Za Prešernov spomenik: Ljubljanska antičnelliha v hotelu Lloyd ob priliki prihoda g. Mirka Trillerja iz prežona 24 01 K. Gg. Alojzij Pogačnik, Rajko Lukman, Josip Murink in neimenovan 8 K 2 v. Skupaj 32 K 3 vin. Nazdar!

Za Učiteljski konvikt: Gospod Anton Šeme, učitelj v Starem trgu 13 62 K nabral med rodoljubni loške dolino ob priliki zabave v Podubni. — Lepa hvala! Svoto smo izročili g. J. Dimniku.

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las

deluje najboljšje priznana Tanno-chinin tinktura za lase

katera okrepčuje lasišče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las

1 steklenica z navodom 1 K. Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicinal. vin, specialitet, najfinjših parumov, kirurških obvez, svežih mineralnih vod i. t. d.

Dež. lekarna Milana Leusteka v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1 poleg novozgrajenega Fran Jožefovega jubil. mostu. 21—19

Zdravilski konjak

zajamčeno pristni vinski destilat pod stalnim kemiškim nadzorstvom.

Destilerija Camis & Stock

Trst-Barkovlje.

1/2 steklenica K 3.—, 1/4 steklenica K 2.60. — Na prodaj v boljših trgovinah. 43

Zahvala.

Kranjska hranilnica je ljubljanskemu prostovoljnemu gasilnemu in reševalnemu društvu poslala izdatno podporo 500 K. V imenu društva se za ta veliki in velikodušni dar najtopleje zahvaljujeva.

V Ljubljani, dne 10. maja 1905.

Fran Barlé blagajnik. Ludovik Stricel načelnik.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 4. maja: Marija Rogelj, kuharica, 46 let, Karlovska cesta 2, Sarcomadossi.
Dne 5. maja: Fran Smolnikar, c. kr. podpolkovnik v p. 56 let, Gradišče 2, krvavenje pljuč. — Marija Plestenjak, zasebnica, 76 let, Velike čolnarske ulice 5, srčna hiba. — Ivan Jenko uradni sluga, 33 let, Konjušne ulice 2, jetika. — Marija Mandič, uradnikova vdova, 89 let, Pred prulami 23, ostarelost. — Stefanija Lavrentič, vrtnarjeva hči, 16 mes., Tržaška cesta 12, dušiljni kašelj. — Matevž Dolinšek, dninar, 87 let, je utonil.
Dne 6. maja: Franja Verhovc, delavčeva hči, 3 mes., Zalokarjeve ulice 16, Bronchitis.

V deželni bolnici:

Dne 2. maja: Franja Zore delavčeva žena, 42 let srčna hiba.

V hiralnici:

Dne 4. maja: Neža Boje, usmiljenka, 27 let, jetika. — Anton Kočar, delavec, 69 let, Carcinoma.
Dne 5. maja: Jožef Merhar, dijak, 27 let, jetika. — Neža Glažar, kuharica, 69 let, Carcinoma.

Mestna hranilnica v Kamniku razpisuje provizorično mesto praktikanta

z adjutom 720 kron za prvo leto.
Po enoletnem povoljnem službovanju se nastavi definitivno.
Za časa provizorija velja 14dnevna odpoved.
Nastop 1. junija 1905.
Zahteva se trgovska šola, eventualno nižja realka ali gimnazija.
Lastnoročno pisane, s prilogi opremljene prošnje naj se pošljejo do dne 25. maja t. l. mestni hranilnici v Kamniku.

1925—1

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. maja 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m. ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m. dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Solnograd, Inomost, Bregene, Zeneva, Pariz, Dunaj. — Ob 3. uri 58 m. popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Obojni vlaki. Ob 7. uri 17 m. zjutraj v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m. zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 28 m. zjutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo Inomost, direkt. voz I. (II. razr.), Solnograd Franzensfeste Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 12 m. zjutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m. dopoldne obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregene, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m. popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m. zvečer obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal in Inomosta, in Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra, Lince, Budejevice, Plzna, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVAJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m. zjutraj iz Novega mesta iz Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. zvečer. — Ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 10. uri 59 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. zvečer. Ob 9. uri 55 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Spominjajte se dljaške in ljudske kuhinje pri igran in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Borzna poročila. Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 9. maja 1905.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta	100-45	100-65
4 1/2% srebrna renta	100-25	100-45
4 1/2% avstr. krona renta	97-90	98-10
4 1/2% zlata	119-45	119-65
4 1/2% ogrska krona	98-—	98-20
4 1/2% zlata	118-10	118-30
4 1/2% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-—
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100-50	101-50
4 1/2% Zadar	100-—	100-—
4 1/2% boz. herc. žel. pos. 1902	101-60	102-55
4 1/2% češka dež. banka k. o.	100-15	100-65
4 1/2% žel. pos. gal. d. hip. b.	100-15	100-50
4 1/2% žel. pos. gal. d. hip. b.	101-10	102-10
4 1/2% pr.	107-70	108-70
4 1/2% zast. pisma Inerst. hr.	100-50	101-50
4 1/2% ogrske cen.	100-50	101-10
4 1/2% dež. hr.	100-50	101-10
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100-15	101-15
4 1/2% obl. ogr. lokalnih žel.	100-—	101-—
4 1/2% obl. češke ind. banke	100-75	101-75
4 1/2% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99-—	—
4 1/2% prior. dol. žel.	99-50	100-—
4 1/2% juž. žel. kup. 1/2%	320-85	322-85
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.	101-10	102-10

Srečke.	1860	1861
Srečke od 1. 1860	193-40	195-40
„ 1861	292-50	294-50
„ tizske	170-75	172-75
„ zem. kred. I. omisije	308-—	316-—
„ II.	306-—	315-—
„ ogr. hip. banke	279-—	285-60
„ arbske 1/2 frs. 100-—	109-—	114-80
„ turške	143-25	144-25
„	27-10	29-10
„	485-—	495-—
„	78-—	82-50
„	88-—	94-50
„	66-—	72-50
„	57-25	59-25
„	37-50	39-50
„	65-—	69-—
„	74-—	83-70
„	140-—	150-—

Valute.		1897	1907
Č. kr. cekin		11:31	11:35
20 franki		19:09	19:11
20 marke		23:46	23:51
Sovereigns		23:94	24:02
Marke		117:35	117:55
Laški bankovci		95:35	95:55
Rublj		253 25	254—
Dolarji		4:84	5—

Meteorologično poročilo.

Velika uad morjem 806-2 Srednji sradni tlak 780-0 mm

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
9. sv.	735 4	122	sl. jvzhod	jasno	
10. 7. zj.	738 6	82	p.m.jvzh.	oblačno	
2 pop.	738 4	127	p.m.vzh.	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura: 13.6°
normale: 13.2°. Padavina 91 mm.

Zahvala.
Za premmoge tolažilne dokaze presrečnega sočutja povodom nagle smrti ljubljene soproga, gospoda
Vekoslava Zvonimira Zora
izrekam tem potom svojo najtoplejšo zahvalo.
Zlasti se zahvaljujem slavnemu društvu „Ljubljanski Sokol“, g. deželnemu glavarju Otonu pl. Deteli, g. mestnemu županu Ivanu Hribarju, gospodoma deželnima odbornikoma Petru Grasselliju in Franu Povšetu, g. deželnemu svetniku Matiji Zamidi, vsem gg. uradnikom in osebju deželne naklade ter sploh vsem, ki so dragemu pokojniku izkazali zadnjo čast. Istotako se presrečno zahvaljujem gospodoma dr. Zarniku in dr. Zajcu za način intervencije ob najtežji uri mojega življenja kakor tudi vsem darovalcem krasnih vencev.
V Ljubljani, dne 10. maja 1905.
1529 Minka Zor.

Zahvala.
Za mnoge dokaze srčnega sočutja med boleznijo in ob smrti našega iskreno ljubljene očetca oziroma starega očetca in tasta, gospoda
Adalberta Zelenka
c. kr. poštnega kondukterja v p.
za lepe darovane vence in za spremstvo ob pogrebu dragega pokojnika se najiskrenejše zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem.
V Ljubljani, dne 6. maja 1905.
1520 Žalujoči ostali.

Velika meblovana soba
z vso oskrbo ali pa tudi brez nje se odda takoj 1524-1
v Sodnijskih ulicah št. 4, I.

Kleparski pomočnik in učenec
se takoj sprejmeta pri
F. ŽUŽEK
kleparju na Bledu. 1478-2

Prodasta se v Spodnji Šiški tik cerkve Sv. Jerneja št. 2 in ob glavni cesti
dve hiši
z več stanovanji in dvema prodajalnima. Pogoji so jako ugodni in bi bilo takoj plačati samo 10.000 gld., drugo pa bi lahko ostalo na hiši.
Več se izve pri lastniku Jožefu Seidi v Spodnji Šiški ali pa v gostilni „pri Figovcu“ v Ljubljani vsak dan ob 9. uri dopoldne. 1434-4

Krasno izbero konfekcije za dame in deklice
kakor tudi
manufakturno blago perilo
vsakovrstne preproge
i. t. d. 20
priporoča
Anton Schuster
Ljubljana
Špitalske ulice št. 7.
Solidno blago. Nizke cene.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Promese Izdaja k vsakemu žrebanju.
Akcijski kapital K 2.000.000.— Zamenjava in ekskomptuje izdane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavicje. Ekskompt in inkasso menic.
Rezervni zaklad K 200.000.—. Daje prodajno na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. Borna naročila.
Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. 8-54
Promet s čeki in nakaznicami.

Med. univ. 1501-2
DR. IVAN ZAJEC
ordinira
v novozgrajenem hotelu „UNION“
Francišškanske ulice št. 2, I. nadstr.

Preselitev obrta.
Vljudno naznanjam, da sem preselil svojo
metlarsko obrt
iz Florijanskih ulic
v Hrenove ulice št. 17
(nekdanji Žabjek)
in se priporočam, da mi slavno občinstvo tudi nadalje ohrani svoje zupanje ter me počasti z mnogimi naročili.
Postregel bom kakor dosedaj vedno z dobrim blagom.
Z odličnim spoštovanjem
Ivan Zupančič
izdelovalec metl.
1473-2

Ernest Hammerschmidt naslednik
MADILE, WUTSCHER & Ko.
trgovina železnin in kovin
Valvazorjev trg št. 6 — Ljubljana — Prešernove ulice št. 50.
Velika zaloga kuhinjskega orodja in hišne oprave.

CERES JABOLČNI SOK
1923-7
Neglede na dragoceno izdelovanje te izvrstne iz čistega soka svežih jabolk obstoječe namizne pijače, prodajam isto zaradi splošnega razširjenja še
ceneje.
Pristen samo z varstveno znamko: „Piščanec angel.“
Izdelaovalnice za CERES, Viljem Schicht, Ringelshain i. B.

Mnogo prihranite pri novih zgradbah in prezidavah
če rabite patentovane
malčevocementne stene.
Prednosti: varno pred ognjem, ne prepušča zvoka, prihrani se mnogo prostora, traverz ni treba. Uvedeno že po vseh večjih mestih.
V Ljubljani pri hotelu „Union“ (okoli 4000 m²).
Na razpolago so svedoče vis. kr. deželne vlade, kr. ogrskega drž. stavbnega urada, mestnega magistrata zagrebškega in zagrebškega kr. gozdnega ravnateljstva.
Zaradi pojasnil in preračunov se obračajte na imetnika patenta
arhitekta HOENIGSBERG & DEUTSCH
c. in kr. dvorna stavbna mojstra v Zagrebu. 261-32

Oklic.
Na prostovoljno prošnjo dedičev po umrli gospodični **Emi Remschagg**, posestnici vile na Primskovem, se dovoljuje
prostovoljna dražba.
I. Zapuščinskih premičnin, kakor pohištva, kuhinjske oprave in posode, perila, dragocenosti i. t. d.
II. Zemljišča vl. št. 165 davč. obč. Primskovo, to je vile št. 77 z vrtom in njivo.
Za dražbo premičnin se določa narok na
16. maja 1905 dopoldne ob 9. uri
in eventualno prihodnje dni na Primskovem št. 77, za prodajo vile pa narok na
20. maja 1905 dopoldne ob 10. uri
istotam.
Premičnine se bodo oddajale le za ali nad cenilno vrednostjo proti takojšnjemu plačilu.
Dražbeni pogoji glede zemljišča se smejo upogledati pri sodišču. Glasom teh pogojev je izključena cena, pod katero se zemljišče sploh ne odda, ustanovljena na 7000 K, varščine položi vsak ponudnik 700 K, ostanek kupnine pa je plačati v 3 mesecih.
Izkupilo se bo za zapuščinsko maso Eme Remschagg sodnijsko hranilo. Vknjiženih upnikov na posestvu ni.
C. kr. okrajna sodnija v Kranju, odd. II.,
dne 3. maja 1905.

Nizke cene 1082 Alfred Fränkel komanditna družba
prodaja izdelke najpomembnejše tvornice za čevlje v monarhiji. Posebno priporočilno.

Moški 2 gld. štifletni trpežni 90 kr.	Bogata izbora	Damski 2 gld. štifletni močni 60 kr.	Damski 2 gld. čevlji na trakove iz rjav.usnja 90 kr.
Moški 3 gld. čevlji na trakove močni 25 kr.	Moški 4 gld. čevlji na trakove usnja box. 50 kr.	Izvrstna priležnost	Damski 3 gld. čevlji na gumbe črni 25 kr.
Moški 5 gld. čevlji na trakove, ohevčani, gočvar, živani 75 kr.	Damski 5 gld. čevlji na trakove, eleg. in lični gočvar, šiv. 50 kr.	Dobra kakovost	Otroški in dekliški čevlji na gumbe iz črnega ali rjavega usnja od naprej.

100 lastnih prodajalnih zalog

Filijalka: v Ljubljani, Špitalske ulice 9. Zastopnica: Josipina Herrisch.
1000 delavcev in uradnikov.
so podlaga naših uspehov.

Lepo stanovanje

z dvema sobama in vsemi pritliklinami, se zaradi odpotovanja odda s 1. junijem. Več pove g. Alojzij Gangl na Karlovski cesti št. 32. 1402-3

Gostilna v Šiški

se odda v najem s 1. avgustom ali pa tudi prej.

Ponudbe na zalogo piva bratov Reininghaus v Šiški. 1496-2

Spreten gostilničar

oženjen, brez otrok, išče gostilno na račun ali v najem v mestu ali na deželi, ker že veliko let izvršuje gostilniško obrt. 1459-3

Pismene ponudbe do 1. junija posterestante Ljubljana pod št. 100.

Narodno gospodarsko društvo

v Starem trgu pri Ložu

bo imelo

dne 28. maja t. l.

ob polu 4. uri popoldne

redni občni zbor

v mlekarskih prostorih

v Starem trgu pri Ložu.

SPORED:

1. Pregled letnega računa 1904.
2. Volitev 5 udov načelnstva.
3. Volitev 5 udov nadzorstva.
4. Razni nasveti.

1523

ODBOR.

Hotel „Ilirija“.

V četrtek, 11. maja t. l.

velik koncert

Društvene godbe 1522

pod oseb. vodstvom kapelnika g. Poula.

Začetek ob 8. zvečer. Vstopnina 40 vin.

Obilnega obiska prosi z velespoštovanjem

ERIC NOVAK

hotelir.

Obenem si dovoljujem opozarjati na svojo na vinskem semnju v Krškem kupljeno

portugalko.

čisti samo

čistilnim ekstraktom

Globus

Najboljše čisto na svetu

1026-2 I 4

Radi opustitve trgovine

se proda 172-21

vse blago

po znatno nižani ceni

v modni trgovini

Rudolf Jesenka

Stari trg št. 13

Trgovski pomočnik

vešč železninske stroke, dober prodajalec, se sprejme pod ugodnimi pogoji. Istotam se sprejme tudi

trgovski učenec.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 1461-2

Gospodarsko poslopje in hiše

prilpavne za trgovino in vsako obrt ima naprodaj pod ugodnimi pogoji

A. Casagrande

trgovec in posestnik 1370-6

v Ajdovščini (Primorsko).

GRAND PRIX

Pariška svetovna razstava 1900

Svetovnoslavna ustna voda.

Dobiva se povsod. 1445-2

Perje

za postelje in puh priporoča po najnižjih cenah

F. HITI 1433-2

Pred škofijo št. 20.

Zunanja naročila se točno izvršujejo.

prodajalna in stanovanje

z dvema sobama in pritliklinami v Židovskih ulicah št. 1. 1495-4

Vpraša se v I. nadstropju.

Novozgrajena

enonadstropna hiša

ob glavni cesti v Spodnji Šiški št. 22 se proda. Pripravnica je za vsako porabo, bodisi za trgovino, gostilno ali kavarno. 1524-1

Pojasnila daje lastnik istotam.

Bled.

Mlade dame, ki so potrebne razvedrila in žele prebiti poletje na Bledu pri zasebni rednini, se sprejmejo v popolno oskrbovanje. Strogo nadzorstvo in dobra postrežba sta zagotovljeni.

Vprašanja glede natančnejših podatkov naj se pošljejo pod šifro „Bled“ do 15. maja t. l. na upravništvo „Slov. Naroda“. 1509-3

ŽELODČNA TINKTURA

odvajalna

LEKARJA PICCOLI-JA v LJUBLJANI

pospešuje prebavo in odprtje telesa. Cenik brezplačno.

1 steklenica 20 vinajev. Naročila proti povzetju. 13211

Slovenske muzikalije

ravnokar izšle!

Govekar Fr.: Rokovnjači, uglasbil Viktor Parma, kompletno K 10-70.

Posamezno:

1. Overture za klavir . . . K 250
2. Kuplet za moški glas s klavirjem . . . 1-
3. Zora vstaja, za sopran s klavirjem . . . 1-
4. Cvetiči deklic prsa bela, samospev (sopran), z mešanim zborom ob spremljevanju klavirja . . . 2-
5. Mladi vojaki, koračnica za klavir in petje . . . 120
6. a) Oj zlata vinska kaplja ti, samospev z moškim zborom. . . 3-
- b) Povsod me poznajo, samospev iz „Zdravice“ . . . 3-

Govekar Fr.: Legijonarji, uglasbil Viktor Parma, kompletno K 11-20.

Posamezno:

1. Zapoji mi, ptičica, glasno, pesem za sopran s klavirjem . . . K 120
2. V petju oglasimo, moški zbor s klavirjem . . . 1-80
3. Kuplet za moški glas s klavirjem . . . 1-
4. Romance, samospev (tenor) z spremljevanju klavirja . . . 1-80
5. Ptička, pesem za sopran s klavirjem . . . 120
6. Skoz vas, koračnica. Po besedah J. Stritarja. Za klavir (s petjem ad libitum) . . . 120
7. Sezidal sem si vinski hram, samospev z moškim zborom. Za petje in klavir iz „Zdravice“ . . . 3-

Dalje:

5268-27
Viktor Parma: Mladi vojaki, koračnica s petjem ad libitum. Za 3. izdaja K 120
Viktor Parma: Mladi vojaki, za citre . . . 1-
Viktor Parma: Slovenske evetke, potpourri po slovanskih napevih . . . 250
Viktor Parma: Triglavske rože, valček po slovanskih napevih . . . 250
Viktor Parma: Zdravice, za petje in klavir . . . 3-

Žirovnik Janko: Narodne pesmi z napevi, I. zvezek K 120 po pošti K 130.
Žirovnik Janko: Narodne pesmi z napevi, II. zvezek K 1-1, po pošti K 110.

Največja zaloga muzikalij v Ljubljani. Katalogi gratis in franko. Izposojevalnica muzikalij obsega 10.000 števil. Mesečni abonement s premijami. Razpošilja tudi na zunanje

Oton Fischer

trgovina z muzikalijami v Ljubljani.

PRIZNANO NAJBOLJŠE OLJNATE BARVE.

NAJFINEJŠE TELEFON 154.
BARVE ZA UMETNIKE
DRA. SCHOENFELDA & KO. V DÜSSELDORFU

FINE OLJNATE BARVE ZA
ŠTUDIJE DRA. SCHOENFELDA & KO. V DÜSSELDORFU
(PUŠICA 20 VIN) MEČILA,

APARATE, BARVE IN PREDLOGE ZA
ŽGALNO SLIKANJE
VELIKO IZBIRO
LESENIM IZDELKOV
ZA VŽIGANJE IN POSLIKANJE IMATA

SLIKARSKI PAPIR
PLATNO, ČOPIČE
IN VSE DRUGE
POTREBŠČINE

BRATA EBERL
TOVARNA OLJNATIH BARV, LAKOV IN FIRNEŽEV
MIKLOŠIČEVA CESTA 6
LJUBLJANA.

ČOPIČI. — BRONCE. — KARBOLINEJ. — LIM.

FIRNEŽ LE IZ KRANJSKEGA LANENEGA OLJA.

TUZEWSKI IN INOZEWSKI LAKI.

Naznanilo otvoritve

najmodernejše opremljenega

fotografskega umetniškega zavoda

prve vrste

Augusta Berthold v Ljubljani

v Sodnijskih ulicah št. 11.

Podpisani se priporoča visoki gospodi in p. n. občinstvu v Ljubljani in okolici v prevzetje fotografskih del kakor portretov, pokrajin, notranjih prostorov, športnih in skupinskih slik, reprodukcij vseh vrst, povečanj, platinskih gumastih in ogljastih posnetkov in zagotavlja umetniško izvršitev, solidne cene in najhitrejšo dovršitev.

Fotografiranje zunaj ateljeja zaračunam najceneje.

Atelje je odprt tudi ob nedeljah in praznikih.

Mnogoštevilnega obiska prosi z odličnim spoštovanjem

1474-2

v Ljubljani, dne 6. maja 1905.

August Berthold,
fotograf.